

далечъ нашия лагеръ, хитро ни отвличаха по нѣкоя коза или овца.

При единъ походъ за леопарди малко остана да пострадамъ и самиятъ азъ. Той бѣше се доближилъ до нашия лагеръ. И понеже месечината слабо освѣтяваше това голѣмо пѣстро животно, азъ не можахъ да го улуча съ моя изстрелъ. Въ това време леопардътъ ме забележи и се спустна срещу мене. Едвамъ имахъ време да се вмъкна въ палатката и да спустна платното. И така, вмѣсто на менъ, леопардътъ се хвърли върху палатката ми, която се събори върху мене отъ тежината му. Останахъ неподвиженъ подъ дебелото платно, докато дивото животно кжсаше на парчета палатката ми съ остритѣ си нокти. Съ голѣмата си тояга моятъ слуга едвамъ ме отърва отъ явна смъртъ, като успѣ да прогони звѣра, а мене ме извлѣкълъ полумъртъвъ изъ подъ разпокжсаната палатка.

И съ змиитѣ съмъ ималъ най-чудновати преживявания, но нито едно не е било толкова страшно и опасно, както ми се случи веднажъ да погледна ясно смъртта право въ очитѣ.

Това бѣше въ Сиямъ, близу до Угаридита, до една малка рѣка. Бѣхъ на ловъ за диви водни птици и имаше богатъ ловъ, защото надъ главитѣ ни хвърчеха цѣли орляци отъ тѣхъ, като помрачаваха дори слънцето.

Презъ този день, следъ единъ усиленъ и измори-теленъ ловъ, изведнажъ паднахъ на тревата, подко-сенъ, като отъ гръмъ. Трѣбва да съмъ билъ известно време въ несвѣстъ, защото, когато се пробудихъ, усѣ-тихъ голѣми болки, които идваха отъ дѣсния показа-лецъ на ржката ми и минаваха по цѣлото ми тѣло.

Лежехъ до самата рѣка въ една висока трева. Слънцето печеше страшно, а откъмъ хълма се при-ближаваха черни, дъждовни облаци.